Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 25 juni 2020*

”Överklagande – Skiljedomsklausul – Kontraktsanställda vid Europeiska unionens internationella uppdrag – Internt uttagningsprov – Beslut att inte förnya ett anställningsavtal – Rättsakt som kan avskiljas från avtalet”

I mål C-730/18 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 23 november 2018,

**SC**, företrädd av A. Kunst, Rechtsanwältin och L. Moro, avvocatessa,

sökande,

i vilket den andra parten är:

**Eulex Kosovo**, företrädd av E. Raoult, avocate,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-C. Bonichot samt domarna M. Safjan, L. Bay Larsen (referent), C. Toader, och N. Jääskinen,

generaladvokat: E. Tanchev,

justitiesekreterare: handläggaren M. Longar,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 6 november 2019,

och efter att den 5 mars 2020 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

## Dom

1 SC har yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 19 september 2018, SC/Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586) (nedan kallat det överklagade beslutet). Genom detta beslut ogillade tribunalen SC:s yrkanden om att tribunalen, med stöd av artiklarna 272 och 340 FEUF skulle, för det första, fastställa att Eulex Kosovo hade åsidosatt sina avtalsenliga och utomobligatoriska förpliktelser mot SC, för det andra, fastställa att det interna uttagningsprov som Eulex Kosovo anordnade år 2016 för att kunna tillsätta en tjänst som åklagare (uttagningsprov EK30077) (nedan kallat 2016 års uttagningsprov) och beslutet att inte förnya SC:s anställningsavtal var rättsstridiga samt, för det tredje, tillerkänna SC ersättning för den ekonomiska och ideella skada som hon påstår sig ha lidit till följd av att Eulex Kosovo åsidosatt sina avtalsenliga och utomobligatoriska förpliktelser.

### Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 10.3 i rådets gemensamma åtgärd 2008/124/Gusp av den 4 februari 2008 om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (EUT L 42, 2008, s. 92), föreskrivs följande:

”Anställningsvillkor samt rättigheter och skyldigheter för internationell och lokalanställd personal ska fastställas i avtal mellan Eulex Kosovo och berörd personal.”

### Bakgrund till tvisten

3 Eulex Kosovos uppdrag inrättades genom gemensam åtgärd 2008/124 och förlängdes därefter vid flera tillfällen.

4 SC var anställd som åklagare av Eulex Kosovo, genom fem på varandra följande avtal om visstidsanställning, från den 4 januari 2014 till den 14 november 2016. De två första anställningsavtalen innehöll en skiljedomsklausul som pekade ut domstolarna i Bryssel (Belgien) som behöriga vid en tvist med anledning av anställningsavtalet. I artikel 21 i vart och ett av de tre sista avtalen föreskrevs att tvister som följer av anställningsavtalet eller är hänförliga till detta avtal ”ska avgöras av Europeiska unionens domstol enligt artikel 272 [FEUF]”.

5 I artikel 1.2 i det sista avtalet mellan Eulex Kosovo och SC angavs att ”[f]öljande handlingar ingår som en integrerad del av avtalet (efter validering): CONOPS/OPLAN, däri inbegripet uppförandekoden och reglerna om operativa standardförfaranden”.

6 Den 1 juli 2014 mottog SC ett meddelande från sin överordnade om att det hade anordnats ett internt uttagningsprov för tjänsten som åklagare, eftersom antalet åklagare enligt operationsplanen (nedan kallad O-planen) skulle minskas och eftersom det i artikel 4.3 i reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering föreskrevs att ett uttagningsprov skulle anordnas under sådana omständigheter. Det interna uttagningsprovet ägde rum under sommaren 2014 och ställdes därefter in.

7 Den 24 juni 2016 underrättades SC genom skrivelse från personalavdelningen vid Eulex Kosovo om att ett nytt internt uttagningsprov för tjänsten som åklagare hade planerats för juli 2016, på grund av att antalet tillgängliga tjänster hade minskat.

8 Genom skrivelse från chefen för personalavdelningen av den 30 september 2016 underrättades SC om att hon hade underkänts i det interna uttagningsprovet år 2016 (nedan kallat 2016 års beslut om internt uttagningsprov). Genom samma skrivelse informerades SC om att hennes anställningsavtal, som löpte ut den 14 november 2016, inte skulle förnyas och att hon senare skulle underrättas om hur hennes anställningsavtal skulle avslutas (nedan kallat beslutet att inte förnya anställningsavtalet).

9 Genom skrivelse av den 10 oktober 2016 anförde SC klagomål hos uppdragschefen mot 2016 års beslut om internt uttagningsprov och mot beslutet att inte förnya anställningsavtalet.

10 Genom skrivelse av den 31 oktober 2016 avslog denne uppdragschef SC:s klagomål.

## Talan vid tribunalen och det överklagade beslutet

11 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 25 april 2017 väckte SC talan med fyra yrkanden. De två första yrkandena avsåg att tribunalen skulle fastställa att Eulex Kosovo hade åsidosatt sina avtalsenliga och utomobligatoriska förpliktelser. Det tredje yrkandet avsåg att tribunalen skulle fastställa att 2016 års beslut om internt uttagningsprov och beslutet att inte förnya anställningsavtalet var rättsstridiga. Det fjärde yrkandet syftade till att Eulex Kosovo skulle förpliktas att ersätta den ekonomiska och ideella skada som uppkommit genom Eulex Kosovos påstådda åsidosättanden av sina avtalsenliga och utomobligatoriska förpliktelser.

12 Till stöd för sin talan åberopade SC fem grunder. Den första grunden avsåg åsidosättande av reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering och reglerna om operativa standardförfaranden för rekrytering av personal. Den andra grunden avsåg åsidosättande av dessa operativa standardförfaranden, Eulex Kosovos uppförandekod och disciplinbestämmelser, avtalsrättsliga principer om skälighet och god tro samt rätten till god förvaltning. Den tredje, den fjärde och den femte grunden avsåg åsidosättande av olika unionsrättsliga principer och olika beslut som antagits av Eulex Kosovo. SC hade dessutom åberopat Eulex Kosovos avtalsrättsliga och utomobligatoriska ansvar.

13 Genom särskild handling som inkom till tribunalens kansli den 24 augusti 2017, framförde Eulex Kosovo en invändning om rättegångshinder enligt artikel 130.1 i tribunalens rättegångsregler. Sökanden yttrade sig i detta avseende den 20 oktober 2017.

14 Tribunalen avvisade SC:s talan genom det överklagade beslutet, utan att pröva invändningen om rättegångshinder, med tillämpning av artikel 126 i tribunalens rättegångsregler, eftersom det var uppenbart att talan i vissa delar inte kunde tas upp till prövning och i vissa delar helt saknade rättslig grund.

15 Som skäl för att det var uppenbart att det tredje yrkandet i denna talan inte kunde tas upp till sakprövning angav tribunalen, för det första, att 2016 års beslut om internt uttagningsprov kunde avskiljas från anställningsavtalet mellan SC och Eulex Kosovo (nedan kallat anställningsavtalet). För det andra fann tribunalen att beslutet att inte förnya anställningsavtalet även detta kunde avskiljas från detta avtal. På grundval av dessa omständigheter fann tribunalen, för det tredje, att detta yrkande skulle anses utgöra en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF och fann därför att det var uppenbart att en sådan talan skulle avvisas, eftersom den hade framställts för sent av SC.

## Parternas yrkanden

16 SC har yrkat att domstolen ska

– upphäva det överklagade beslutet,

– i första hand bifalla talan i första instans, med undantag för den femte grunden,

– i andra hand återförvisa målet till tribunalen, och

– förplikta Eulex Kosovo att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

17 Eulex Kosovo har yrkat att domstolen ska

– ogilla överklagandet, och

– förplikta SC att ersätta rättegångskostnaderna.

**Prövning av överklagandet**

18 SC har åberopat fem grunder till stöd för sitt överklagande. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 272 FEUF. Den andra grunden avser åsidosättande av denna artikel, av rätten till ett effektivt rättsmedel och av principen om likabehandling. Den tredje grunden avser åsidosättande av reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering, rätten till god förvaltning, principen om opartiskhet och motiveringsskyldigheten. Den fjärde grunden avser åsidosättande av artiklarna 268 och 270 FEUF. Den femte grunden avser åsidosättande av sistnämnda artiklar och artikel 272 FEUF samt artiklarna 31 och 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

***Parternas argument***

19 Genom den andra grundens tredje del, som ska prövas först, har SC gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att 2016 års beslut om internt uttagningsprov och beslutet att inte förnya anställningsavtalet skulle betraktas som administrativa beslut som kunde särskiljas från avtalet och genom att följaktligen anse att de inte kunde angripas med stöd av artikel 272 FEUF.

20 Vad för det första gäller 2016 års beslut om internt uttagningsprov har SC gjort gällande att detta beslut fattades på grundval av reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering. I detta sammanhang hade tribunalen inte fog för att anse att detta beslut inte hade fattats på grundval av anställningsavtalet, trots att det i artikel 1.2 i detta avtal uttryckligen angavs att reglerna om operativa standardförfaranden ”utgör en integrerad del av avtalet” på samma sätt som O-planen.

21 Under dessa omständigheter gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att SC inte hade åberopat någon grund som avsåg bestämmelser i avtalet mellan SC och Eulex Kosovo, trots att SC hade åberopat flera grunder avseende åsidosättande av reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering.

22 Vad för det andra gäller beslutet att inte förnya anställningsavtalet har SC hävdat att tribunalen i flera mål har slagit fast att ett sådant beslut ska anses knutet till avtalet. Enbart den omständigheten att det i detta avtal saknas en klausul om att avtalet ska förnyas påverkar inte frågan huruvida en sådan slutsats är välgrundad.

23 SC har tillagt att tribunalens synsätt i det överklagade beslutet leder till att de anställda vid Eulex Kosovo systematiskt hindras från att vid EU-domstolen bestrida de flesta typer av åtgärder som går dem emot i fråga om anställning och, i synnerhet, att ifrågasätta de mest allvarliga beslut som fattats mot dem. Ett sådant synsätt utgör ett åsidosättande av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om likabehandling.

24 Eulex Kosovo har anfört att tribunalens synsätt är förenligt med domstolens fasta praxis, enligt vilken artikel 272 FEUF ska tolkas restriktivt.

25 Skiljedomsklausulen i anställningsavtalet avser nämligen endast tvister som följer av detta avtal eller som har samband med detta. Det är således endast de frågor som inte kan skiljas från anställningsavtalet som omfattas av tribunalens behörighet enligt artikel 272 FEUF. Även om de

åtgärder som vidtas för att genomföra de beslut som fattats av Europeiska unionens råd faktiskt får konsekvenser för de anställda vid Eulex Kosovo, så ska de ändå betraktas som administrativa rättsakter som kan särskiljas från detta avtal.

26 Detta innebär att 2016 års beslut om internt uttagningsprov grundar sig på ett beslut som inte fattats av Eulex Kosovo och som inte omfattas av nämnda avtal. Detta externa beslut skrevs in i O-planen och genomfördes därefter inom ramen för de operativa standardförfarandena.

27 O-planen och reglerna om operativa standardförfaranden kan inte anses utgöra avtalshandlingar. Det framgår visserligen av artikel 1.2 i anställningsavtalet att dessa handlingar utgör en del av avtalet. Det rör sig emellertid om rättsakter med allmän räckvidd som inte nödvändigtvis är begränsade till avtalsfrågor.

28 Vad gäller beslutet att inte förnya anställningsavtalet gjorde tribunalen en riktig bedömning när den grundade sina slutsatser på att avtalet mellan Eulex Kosovo och SC inte innehöll någon klausul om att avtalet skulle förnyas.

29 SC har för övrigt inte fog för sitt påstående att tribunalen generellt förklarat sig obehörig på grund av skiljedomsklausulen, eftersom tribunalen endast avvisade talan i den del som det var uppenbart att den inte kunde tas upp till sakprövning och i övriga delar helt saknade rättslig grund, utan att utesluta möjligheten att väcka talan med stöd av artikel 263 FEUF.

***Domstolens bedömning***

30 Det ska inledningsvis erinras om att artikel 272 FEUF utgör en särskild bestämmelse som gör det möjligt att väcka talan vid unionsdomstolen med stöd av en skiljedomsklausul som parterna har tagit in i ett offentligrättsligt eller privaträttsligt avtal, och detta utan någon begränsning avseende vilken typ av talan som väckts vid unionsdomstolen (dom av den 26 februari 2015, Planet/kommissionen, C-564/13 P, EU:C:2015:124, punkt 23, och dom av den 7 november 2019, Rose Vision/kommissionen, C-346/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:939, punkt 99).

31 Det framgår vidare av domstolens fasta praxis att talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF kan väckas mot alla akter – oavsett slag eller form – som har antagits av institutionerna och som är avsedda att ha sådana bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen, genom att klart förändra dennes rättsliga ställning (dom av den 9 september 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/kommissionen, C-506/13 P, EU:C:2015:562, punkt 16; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 11 november 1981, IBM/kommissionen, 60/81, EU:C:1981:264, punkt 8).

32 I punkt 36 i det överklagade beslutet förklarade tribunalen att när det föreligger ett avtal mellan sökanden och en av institutionerna, kan talan endast väckas vid unionsdomstolarna med stöd av artikel 263 FEUF om den angripna rättsakten syftar till att skapa bindande rättsverkningar som ligger utanför avtalsförhållandet mellan parterna och som innebär utövande av offentliga maktbefogenheter som den avtalsslutande institutionen getts i egenskap av administrativ myndighet (dom av den 9 september 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/kommissionen, C-506/13 P, EU:C:2015:562, punkt 20, och dom av den 28 februari 2019, Alfamicro/kommissionen, C-14/18 P, EU:C:2019:159, punkt 50).

33 I förevarande fall fann tribunalen, i punkterna 39 och 45 i det överklagade beslutet, att 2016 års beslut om det interna uttagningsprovet och beslutet att inte förnya anställningsavtalet saknade stöd i detta anställningsavtal. Av detta drog tribunalen, i punkt 46 i det överklagade beslutet, slutsatsen att även om SC uttryckligen hade framställt det tredje yrkandet i sin talan i första instans med stöd av artikel 272 FEUF, så ska detta yrkande anses utgöra en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF.

34 Som motivering för sin slutsats att 2016 års beslut om internt uttagningsprov kunde avskiljas från anställningsavtalet angav tribunalen till att börja med, i punkt 40 i det överklagade beslutet, att detta uttagningsprov hade anordnats av Eulex Kosovo till följd av beslutet att minska personalstyrkan för detta uppdrag, vilket var en följd av rådets godkännande av O-planen och av den civila operationschefens genomförandeplan vad avser Eulex Kosovo. Tribunalen drog härav slutsatsen att beslutet att anordna nämnda uttagningsprov utgjorde en administrativ rättsakt som inte hade antagits på grundval av anställningsavtalet.

35 Tribunalen grundade sig därefter, i punkt 41 i det överklagade beslutet, på den omständigheten att 2016 års beslut om internt uttagningsprov hade antagits av uttagningskommittén inom ramen för det system som beskrivs i punkt 40 i nämnda beslut, varefter tribunalen, i punkt 42 i det överklagade beslutet, förklarade att 2016 års beslut om det interna uttagningsprovet inte omfattades av avtalsförhållandet mellan SC och Eulex Kosovo och att detta beslut var en följd av hur Eulex Kosovo utövat sina offentliga maktbefogenheter i egenskap av administrativ myndighet.

36 Det ska emellertid påpekas att tribunalen – genom att slå fast att 2016 års beslut om det interna uttagningsprovet hade antagits inom ramen för ett system som definierats av O-planen och i Eulex Kosovos genomförandeplan – på ett ofullständigt sätt beskrev den rättsliga ram som gällde för antagandet av detta beslut. Såsom SC har gjort gällande, och såsom Eulex Kosovo för övrigt har medgett, fastställdes nämligen även formerna för anordnandet av detta uttagningsprov delvis med tillämpning av reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering.

37 Vad för det andra gäller frågan huruvida de regler som föreskrivs i O-planen och reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering ingår i avtalet eller utgör separat lagstiftning, framgår det av artikel 10.3 i gemensam åtgärd 2008/124 att anställningsvillkoren samt internationella och lokala personalens rättigheter och skyldigheter anges i avtalen mellan Eulex Kosovo och personalen.

38 Det är emellertid ostridigt att det i artikel 1.2 i anställningsavtalet uttryckligen anges att O-planen och reglerna om operativa standardförfaranden utgör en integrerad del av detta avtal.

39 Det ankom följaktligen på tribunalen att tolka artikel 1.2 i anställningsavtalet för att bedöma räckvidden av denna bestämmelse och, i synnerhet, dess eventuella inverkan på frågan huruvida de regler som föreskrevs i O-planen och i reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering, i förhållande till SC, ingår i avtalet eller utgör separat lagstiftning. Eftersom tribunalen inte först gjort denna tolkning, kunde den inte med fog anse att ett enskilt beslut om SC:s situation inom Eulex Kosovo som antagits inom ramen för ett system som bland annat definieras av O-planen och reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering medförde bindande rättsverkningar utanför avtalsförhållandet mellan SC och Eulex Kosovo.

40 Konstaterandet att 2016 års beslut om internt uttagningsprov antogs för att följa beslutet att minska personalstyrkan vid Eulex Kosovo, vars avskiljbarhet från anställningsavtalet inte har bestritts, kan inte utgöra grund för tribunalens beslut att avgöra målet utan att samtidigt fastställa räckvidden av artikel 1.2 i avtalet.

41 Eftersom det i artikel 10.3 i gemensam åtgärd 2008/124 föreskrivs att rättigheter och skyldigheter för Eulex Kosovos internationella personal ska fastställas genom avtal, kan det inte omedelbart uteslutas att allmänna beslut om organisationen av Eulex Kosovo genomförs genom individuella beslut om personalens ställning inom ramen för avtalsförhållandet mellan Eulex Kosovo och medlemmar av denna personal.

42 Av det ovan anförda följer att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den, i punkt 42 i det överklagade beslutet, prövade huruvida 2016 års beslut om det interna uttagningsprovet kunde avskiljas från anställningsavtalet, utan att först tolka artikel 1.2 i detta avtal.

43 För det andra grundade sig tribunalen, i punkt 45 i det överklagade beslutet, för att konstatera att beslutet att inte förnya anställningsavtalet kunde avskiljas från detta avtal, på påståendet att nämnda avtal inte innehöll någon klausul om att det skulle förnyas. Tribunalen drog härav slutsatsen att beslutet att erbjuda eller inte erbjuda SC ett nytt anställningsavtal inte följde av de klausuler som band SC till Eulex Kosovo, utan att det endast var en följd av 2016 års beslut om det interna uttagningsprovet.

44 Det framgår av slutsatsen i punkt 42 ovan att tribunalen inte med giltig verkan kunde grunda sig på sambandet mellan 2016 års beslut om det interna uttagningsprovet och beslutet att inte förnya anställningsavtalet, för att fastställa att sistnämnda beslut hade bindande rättsverkningar utanför avtalsförhållandet mellan SC och Eulex Kosovo.

45 Även om den omständigheten att anställningsavtalet inte innehåller någon klausul som uttryckligen föreskriver att det ska förnyas under förutbestämda omständigheter kan vara relevant för bedömningen av huruvida SC:s talan i första instans är välgrundad, så innebär detta inte nödvändigtvis att lagenligheten av beslutet att inte förnya avtalet kan bedömas utan att hänsyn tas till bestämmelserna i avtalet.

46 Eftersom det av lydelsen av artikel 4.3 i reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering, vars avtalsanknutna karaktär tribunalen borde ha bedömt, framgår att det genom denna artikel fastställs ett samband mellan resultaten av det interna uttagningsprovet och beslutet att inte förnya anställningsavtalet, ska lagenligheten av detta beslut bedömas med beaktande av denna artikel.

47 Härav följer att de skäl som tribunalen angav i punkt 45 i det överklagade beslutet inte var tillräckliga för att motivera slutsatsen att beslutet att inte förnya anställningsavtalet kunde avskiljas från detta avtal.

48 För det tredje är det skäl som anges i punkt 43 i det överklagade beslutet, nämligen att SC inte anfört någon grund, anmärkning eller argument avseende bestämmelserna i anställningsavtalet, inte tillräckligt för att motivera tribunalens slutsats.

49 Det är visserligen ostridigt att SC till stöd för sitt tredje yrkande främst åberopat olika åsidosättanden av reglerna om operativa standardförfaranden för omorganisering. Tribunalen kunde emellertid inte fastställa att dessa bestämmelser inte ingick som en del i SC:s anställningsavtal utan att först ha tolkat artikel 1.2 i detta anställningsavtal.

50 Mot bakgrund av det ovan anförda finner domstolen att tribunalen inte med giltig verkan kunde grunda sig på konstaterandena i punkterna 42 och 45 i det överklagade beslutet för att, i punkt 46 i det överklagade beslutet, omkvalificera det yrkande som framställts i det tredje yrkandet i första instans, och därefter, i punkt 51 i det överklagade beslutet, fastställa att detta yrkande hade framställts för sent och att detta yrkande skulle ogillas.

51 Talan ska således bifallas såvitt avser SC:s andra grunds tredje del.

52 Eftersom tribunalen, i punkterna 54, 55, 71 och 72 i det överklagade beslutet, grundat sig på slutsatsen att det tredje yrkandet i talan i första instans inte kunde tas upp till sakprövning, och med stöd av denna slutsats ogillat övriga yrkanden i denna talan, ska detta beslut upphävas i sin helhet, utan att det är nödvändigt att pröva vare sig övriga delar av den andra grunden eller de övriga grunderna för överklagandet.

**Prövning av talan vid tribunalen**

53 Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, om den upphäver tribunalens avgörande, själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande.

54 Så är inte fallet i detta mål.

55 För det första ankommer det nämligen på tribunalen att, med hänsyn till den grund för ogiltigförklaring som angetts, tolka artikel 1.2 i anställningsavtalet, vilket utgör en bedömning av de faktiska omständigheterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 oktober 2015, kommissionen/ANKO, C-78/14 P, EU:C:2015:732, punkt 23, och beslut av den 21 april 2016, Borde och Carbonium/kommissionen, C-279/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:297, punkterna 30–32), för att avgöra huruvida 2016 års beslut om internt uttagningsprov och beslutet att inte förnya anställningsavtalet kan avskiljas från nämnda anställningsavtal.

56 Det ska vidare understrykas att tribunalen varken prövade Eulex Kosovos invändning om rättegångshinder eller frågan huruvida det tredje yrkandet i första instans var välgrundat, trots att en sådan prövning skulle vara nödvändig om de beslut som nämns i föregående punkt skulle anses ha samband med avtalsförhållandet mellan SC och Eulex Kosovo.

57 Slutligen, för det fall tribunalen slutligen skulle finna att detta yrkande kan tas upp till sakprövning, skulle detta yrkande, mot bakgrund av övervägandena i punkt 52 ovan, föranleda en omprövning av de övriga yrkandena i denna talan.

58 Målet ska därför återförvisas till tribunalen.

**Rättegångskostnader**

59 Eftersom målet återförvisas till tribunalen ska frågan om rättegångskostnader i målet om överklagande anstå.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

**1) Det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 19 september 2018, SC/Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586), ogiltigförklaras.**

**2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för avgörande.**

**3) Frågan om rättegångskostnader anstår.**

Underskrifter